

sayı eksi bir - ekim

paha biçilemez

fütursuz

fanzin

||

ralulofed ucnunos

sonuncu defolular

müşkülpesent taraflarınıza taraf
olmaya geliyoruz

yazdığınız yazdığınızı sandığınız
ve adına yeraltı dediğiniz
fanzinlerin sayfaları kadar
inceltmeye geliyoruz ruhlarınızı

ruh demişken

ruhunuz yeraltına musalla taşı bile olamayacak kadar kaliteli
yeraltından değil madenin keşfedilmediği işlenmeye yüz tuttuğu
münferit diplerden geliyoruz

binevâ küflü yazılarınıza zeytinyağı dökmeye
geliyoruz

çoğunluğumuza azınlık katmaya yeki değil hiçliği saymayı
unutarak geliyoruz

sırtımızdan düşen bin parçayla geliyoruz

merdivenleri çamurlu ayaklarıyla tırmanmayı topluma biat etmiş
rutubetli kafaların nemli sözlerine tapan onu yaşantı öncülü
sayan varsayımlarınızı varlığınıza armağan etmeye geliyoruz

peki niye yazıyoruz

iyiyi rahatsız etmek kötüyü haklı kılmak için yazıyoruz yok
etmek çok etmek için yazıyoruz

iğrençliğin değerine değer katmak klişeleri yıkmak bombalamak
için yazıyoruz

yeni yeraltı edebiyatını inşa etmek için sözü ve dinamitleri
ortak vakitte fitillemek için yazıyoruz yıkmak ve yerine
yenisini koymak için

bozmak dağıtmak çürütmek için yazıyoruz

çıkın şu aralıktan görmüyor musunuz

yazıyoruz

neyse defolu öncüllerimiz

kuralsızlığı demirbaş kural kabul eder

güzelliğin sadelikte gizlendiğini düşünür

büyük harfi dışlar bünyesinde barındırmaz

*sonuncusu olan bu ebedi topluluk bugüne ve yarına tepki
düne olan saygısıyla saygı duyulmayı bekler*

sonuncu defolu okunduğunda kendini bulan herkesindir

ölçsüzlüğü öncül kılar kafiyeyi duyguda besler

şair anlatılanı değil anlayanını hedefler

soyut nesnelere canlılık katar

*kendinden bir şeyler barındırdığını düşündüğü her konu
hakkında mutlaka bir söylemi vardır*

peki neden sonuncu defolular

*her zaman söylediğimiz ve söyleyeceğimiz gibi sonuncu defoluyu
sonuncu defolu yapan geçmişe tepki değil saygı günümüzde
şairliğin adını kirletmiş kimlik şairlere dur demeye geldik ve
hatta kimliksizlere kimlik kazandırmaya çivisi çıkmış dünyanın
defosunu yapmaya geldik içimize attığımız yutkunduğumuz yırtık
cümlelerimize yaptığımız defoları anlatan ve katili olduğumuz
harflerin anısına kurulan bu ebedi hareketin özgür düşünebilen
kimselere ihtiyacı vardır bizim değil sözün özü bu akım onu
üstlenen sırtlayan herkesindir şimdilik bu kadar yeterli en
kısa zamanda buluşabilmek dileğiyle*

ritimli delirim

yar
yar kere yarsın
ama biraz beni de düşün
iki ayağım da çukurda
bir şarkıya eşlik eder gibi
düşüyorum çukurlara
çukursuz adımım
oksijensiz nefesim
maktülsüz katilim
her gün daha da her
daha hür
ama gür değil
daha derin
seni bulduğum çukurlar
sensiz deyil
hiç
yusufun da selamı olmaz
var git yunusa derim de
o öldü
eğri odun
kokusuz gömlek
mevlana
sen gelme lan ayı

aşk ve bağırsak zehirlenmesi

yer çekici
yanaklarım güney kuzey
her uyanışta farklı bir secde
tanrının dikim hatasında
tangodan sonra güneşe incelmek
böyle olmalı diyorum
demesem daha iyi demiyorum

cehennem çürük
her sabırda işgalin unuttuğu son lokma
bir yerde uçurtmalar çarpışıyor
rüyamdaki cümbüş havadaki taban gibi
kalemimde harften başka her şey
birkaç kereden sonra fazla olmak böyle olsa
diyorum
demesem daha iyi demi

keman düştüğünde akşamüstü sesi çıkarır
ses dediğin bir elde ediş yöntemi
isim önemli değil renk biraz
bıkkınlık ya da sultan olmaktan vazgeçiş
terazi kendini tartmayı deniyor

lüks bir vitrinin önünden geçer kostümünü içerde unutmuş
dilenci
çıplaklık demek istemiyorum var olsun bir şeyli sembolüne
deride yangın çıkabilir kuştur yolunur
sel ürün verir derideki birsiz itfaiye defterine
sel ürün verir vermez vermeli vermiyor
demesem daha iyi

şimdi toprağın sonrası
soluklanmadan önce büyü büyüden sonra zapt
merdiven çiçek kokuyor
başkasıyla çarpıldığında fazla veya eksik
sudan kuyu çıkabilir eksik veya fazla eksik
poz verdikten sonra tatlı bir gezegene
cebimdeki üç balıkla bir akvaryum almak
böyle olmamalı diyorum
demesem daha iyi

diyorum

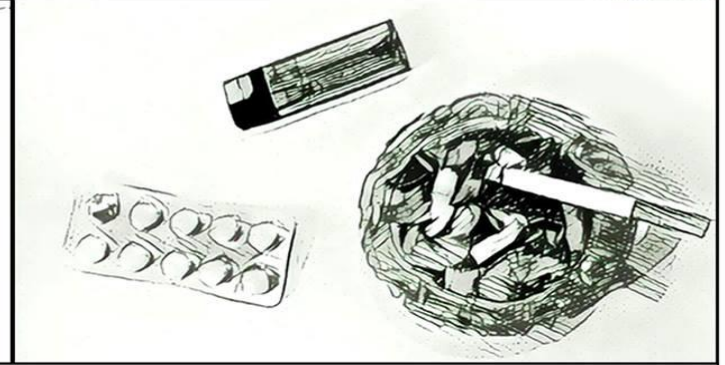
örüm şişman

köylü çocukları gibi kelebek yakalamayı öğrenemedik daha çok kelebek sallama konusunda eğitimliydik

gemi limanları çok uzak bizim mahallemize ceplerimizde tütün kalıntıları evimizde pizza kutusundan küllükler

neşter vurulan ete benzer gülümseyişimiz yalnız adamlar kapı zillerinin sesini bilmez çalan olmaz çalsan açan olmaz okyanus kokusu çok uzak bizim ülkemize köprü altında işeyen ayaşların ve balon yerine tiner poşeti şişiren çocukların oyunevi burası yalnız adamlar kesin sevmişlerdir birilerini yoksa yalnız kalmazlardı içki masalarına boş sandalyeler yakışır en çok gökyüzü çok uzak bizim gezegenimize gri bir tavan tepemizde döner dururuz kendi eksenimizde bir ilaç daha iç gece erken bitsin bir sigara daha yak sabahsız gecemiz erken gelsin

sondan bir önce

kan ağlayan kanadı kırık sonbaharlar hüzün saçıyor şehre
jilet yüzlü kadınların doğradığı aşklar paramparça bir
yalnızlık şimdi insanın ölesi geldiği gecelerde sen beni
doğurdun bok kokulu bir arka sokakta dudaklarından düştüm
asfalta çocukluğum ayaklar altında topuklarına göm bedenimi
çimenlerde çıplak ayak koş benim için koş ki zift siyahı
ciğerlerim huzur dolsun

hava karanlıktı şehir karanlıktı tanrı karanlıktı fakat sen
aydınlıktın saçlarında yeni doğmuş kız çocukları gözlerinde
halelerinden kanlar akan melekler ve buna benzer bir çok
mucize ile kutsal kitaplarda bahsedilmeyen ölü peygamberler
gibi saklanıyorsun bu izbe kentte adını torbacıların ve
fahişelerin ezbere bildiği sokaklarda saklısın biliyorum
önce uyuşturucuya sonra torbacılara bağımlı oldum seni bulmak
için işe yaramadı makyajları kadar boktan isimleri olan
fahişelerin kasıklarında günahlar çıkardım yataklarında
çarmıha gerildim fakat hala seni bulamadım en sonunda aforoz
edildim varlığından

gri bir gemide yolculuk ediyor kırmızı renkli mülteciler

hava hala karanlık şehir hala sensiz bense kimsesiz bir sokak
köpeği gibi geziyorum sokaklarda intihar kokulu boynunda huzur
bulmak için avuç avuç cinnet getiriyorum sana kokla
cinnetlerimi kokla ki anla özlemimi çürümüş kesiklerimde
papatyalar açar sen ruhuma dokunsan

sana son bir şey söylemek istiyorum

ama şimdi değil

paskalya tavşanı

mekanik eylül

gökyüzü bulutlarla örtülü

boğazım kuru ağzım tılsımlı bir kelimeyi sayıklıyor
makinelere önce ağladı sonra yine kuru bir hüzün
bunu ben bunu bana bunu ben bana söyledim

dilim tutuştu

ayakkabıların arkandan gelirken
ruhuna seslenmelerim

gözlerine isyan etmem

kulaklarına delirmem

ayaklarını sevmem

bir bir anlamını yitirdi senin

mer

di

ven

le

rin

de

rüzgarına yetişemedim

denizler adalarla örtülü şimdi

kime ne demeli

bu kan davası içinde adımız kan

sen regl dersin ben bir şey demesem de olur

şimdi makineler üzerime kusuyor

yağlı bir geçirme eşliğinde
paslı ama utanmaz ve
çok sesli mekanik

beni sevmediğini söyle şimdi içindeki sana
sen buna kırmızı de hatta bütün kalbinle
makinelere diyorum
demir gibi soğuk bir gecenin ne demek olduğunu onlar bilir
robotik ağıtların ritminde

ne demek olduğunu
her tatta acının rengini gece görebilmenin
sen buna da boş ver de
ben hızlı hızlı ağlar susarım yalnızlığa
yalnızlığa solgun çiçekler sunarım

elektrikli kedilerde kısa devre şoku
demans

teşhisler düştü
teşbihler pişman
uçan her kuşşşşş
tek kanadından tuş
teraslarda isyan var
balkonlarda idam

sen sus bir şey söyleme artık
tutturamazsın travmanın
ilk harfini

devrelerin yanması tesadüf değil
cinsel organların başı boşluğu
tinsel organların yoksunluğu
dinsel organların hırçın dalkavukluğu
hiçbir şey
hiç kimse
ve herkes tümünden
yaşayan ve uçmakta olan her şey buna vesile

suskunsun şimdi ve içiyorsun biliyorum
içiyorsun ve taşmak üzeresin yine kendi üzerinden
bir yanardağ gibi esnerken
ateş saçacaksın
kin püskürteceksin bütün kimyanla

biliyorum bu eylül mekanik
biliyorum bu eylül mekanik
havada nem
seslerde kritik inlemeler var
bitmekte olan

kırılıyor dengeler
yıkılıyor sistemler

titreşimler son buluyor

parmak uçlarını uzat sevgilim
son gecemize uç istersen
sen arkanı dön ben sırtına kavuşayım

bütün kaşıklar kırılsın
seyirciler kaçsın bu oyundan
som perdeden

gözlerini kapa ve
fişi çek
ben çekiliyorum bu devreden

koray koral

saklı düşler

uğultusu eksik olmaz ruhun
saydam kapıların sahte dalların
varlığı bitmez yalanın
paslanmış bedenın yıllanmış aşkı
berisi bilmez gideni
görünmez kılar geleceği
takılırsa eğer başa sarar matemi
yine zonklar yüreğime geçmişimin vadesi
bir tabut düş yakar bu kez geleceğın âdeti

osman keskin

yığın

hayat bir yanıyla güzeldir

öteki yanıyla ölüm

bir at nasıl çatlamaz ölümle yarışırken

bazen bir çivi olur çakılır kalırım

sökemez beni bir öteki

atalar da yanılırmış

bazen bir uçurtma olur uçarım gök yüzümü elimden alırlar

bir umut kaçıverir elinden insanın

gidecek yerim olmaz

sana gelir

bazen bir ışık olur yanan boş oda hüznünü sana gösterebilirim

ki bunu tasavvur etmek istemez bir at dahi

bazen bir güneş olur doğmaz

bazen bir at olur ölürüm

sübliminalsan

gözlerinde var mı sanki bir fılor
çok pasifim bu aralar pasif lora
gerginlik de var içsem mi pasifılora
sanrılarda kulaklarım var san fılor
kilor değil hasan fılor o hasan
san fılor san hasan san fılor hasan
hasan ha san ha sen ha fılor hasan
fılor san hasan fılorhasan fılorasan

maktûlî

bam

beynime sıkın benim

kanlarım boyasın dağları

kurşun sesi yankılansın şehrin duvarlarında

beynime sıkın benim

acısız ama en acıyacak biçimde

avuçladığım günahların dünyalık vebalini

kafamda hissedercesine

beynime sıkın benim

dilimden kırdığım kalplere dökülen kelimeler misali kanlar
boşansın

yeter ki kabil başlatmasın o fitneyi

beynime sıkın

ben öleyim

herkes

yaşasın

alaşığı olmuş

sevemez insan sevdiğini sanır sevemez
uzun mavilerde yok olmak ister
her an yeni bir hayatı dilediğini sanır dileyemez insan
yok olurken küflenmiş prangalarda
ağlar durmaz
acı sol yanı
kırbaçları hissetmez olur
mavilere umutlarla bakmak ister
tekrar hatırlar koca bir siyahta
küçük bir beyaz olduğunu
sıklarlar kafasına ağlar
ölüm dahi anlamsızlaşır
bir yırtmaç olmak ister
yırtıldıkça büyüyen
olamaz ağlar
bir bakmış yaşlar sel olmuş bir memleket kaybolmuş
küçücük çocuklar hüzün dolmuş
mavi gökyüzü alaşığı
deminden almış çayın
kocaman bir siyah karamsarlık
uyuşturucular ihtiyaç olmuş
bir kurşun yirmi beş kuruş diye bağıran satıcılar ilham olmuş
sıkılmış kafasına yirmi beş kuruşla tüm hayaller alaşığı olmuş

661nc1 sone

vazgeçtim bu dünyadan tek ölüm paklar beni
değmez bu yangın yeri avuç açmaya değmez
değil mi ki çiğnenmiş inancın en seçkini
değil mi ki yoksullar mutluluktan habersiz
değil mi ki ayaklar altında insan onuru
o kız oğlan kız erdem dağlara kaldırılmış
ezilmiş hor görülmüş el emeği göz nuru
ödlekler geçmiş başa derken mertlik bozulmuş
değil mi ki korkudan dili bağlı sanatın
değil mi ki çılgınlık sahip çıkmış düzene
doğruya doğru derken eğriye çıkmış adın
değil mi ki kötüler kadı olmuş yemene
vazgeçtim bu dünyadan dünyamdan geçtim ama
seni yalnız komak var o koyuyor adama

william shakespeare

okuyucuya

1 mart 1580

okuyucu bu kitapta yalan dolan yok sana baştan söyleyeyim ki ben burada yakınlarım ve kendim dışında hiçbir amaç gütmedim sana hizmet etmek yahut kendime ün sağlamak hiç aklımdan geçmedi böyle bir amaç peşinde koşmaya gücüm yetmez bu kitabı yakınlarım için bir kolaylık olsun diye yazdım istedim ki beni kaybedecekleri zaman hakkımda bildikleri daha etraflı ve daha canlı olsun kendimi herkese beğendirmek niyetinde olsaydım özenir bezenir en gösterişli halimle ortaya çıkardım kitabımda sade tabii ve her günkü halimle özentisiz bezentisiz görünmek istiyorum çünkü ben kendimi olduğum gibi anlatıyorum burada kusurlarım nasıl bir adam olduğum edebin terbiyenin müsaade ettiği ölçüde açık olarak görülecektir hala ilk tabiat kanunlarının rahat serbestliği içinde yaşadıkları söylenen insanlar arasında olsaydım emin ol ki kendimi tastamam ve çırılçıplak da gösterirdim kısacası okuyucu kitabımın özü benim boş vakitlerini bu kadar sudan ve manasız bir konuya harcaman akıl karı olmaz hadi uğurlar olsun

micel de montaigne

ŕiir yazın

yazinyollayin@gmail.com

veya

@futuresuzfanzin